

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 5 | 1. MARTS 1930 | 79. AARGANG

KAFFE OG THE.

(Oversat fra Boy Scout Handbook, Side 511.)

—

Skal en Dreng drikke Kaffe eller The? Dette er noget, Drengene ofte sporger om. Kaffe og The er de mest udbredte stimulerende Drikke i Verden. Men behover en stærk Dreng Stimulans? Hvad er Stimulans, og hvorledes virker den? En Stimulans er en Pisk, som tvinger Legemet til at udføre mere paa et bestemt Tidspunkt, end det i Almindelighed vilde gøre. Den foroger ikke Vævenes Fibre; den giver ikke Styrke; den er ikke et Fodemiddel, men den kan faa Vævene og Nervesystemet til at yde mere end normalt. Selvfolgelig kommer der en Reaktion, fordi Vævene ikke har faaet nogen nærende Fode. Herbert Fischer siger, at Pearys Mænd, som drak megen The paa Rejsen mod Nord, under den mest anstrengende Del af Turen, viste det i deres forgræmmede Ansigter og Vævtab. Deres egne Væv var bleven til Menneskeædere og fortærede deres eget Materiale. Stimulanser er ikke Fode. De tillægger ikke Legemet Styrke. De kan virke oplivende for en Tid, men deres støttende Kræfter er ikke vedvarende. De kræver af Legemet det, som ikke burde kræves. De giver altid Tilbageslag, og Resultatet bliver dette, at man altid er i en daarligere Stilling efter, end man var før. Særlig skal unge Mennesker ikke have noget med The, Kaffe eller nogen anden Stimulans at gøre.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Marts 1930.

Nadververs:

Naar vi af Sakramentet nyder
I Jesu Navn og for hans Skyld,
Lad os erindre og sikre være,
at vore Hænder og Hjerter rene ere.

Korlektie:

Jakobs Brev 1. Kap. 5. og 6. Vers.

»Men dersom nogen af eder fattes Visdom, han bede derom til Gud, som giver alle gerne og uden Bebrejdelse, saa skal den gives ham.

Men han bede i Tro, uden at tvivle; thi den, som tvivler, ligner en Havets Bølge, der drives og kastes af Vinden.«

EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

9. Marts: 1) Omvendelsens Hensigt. 2) Vigtigheden af at tænke rigtigt (Kain og Abel).

16. Marts: 1) Hensigten med Oldtidens Ofre. 2) Hvorfor studere det gamle Testamente?

23. Marts: 1) Hvorfor jeg tror paa Opstandelsen. 2) Hvad betyder det »at elske Synderen, men at hade Synd«?

30. Marts: 1) Hvorfor har Herren givet Vidner til Mormons Bog? 2) Hvorfor jeg tror paa Joseph Smiths Vidnesbyrd.

Lektier for senior og junior Klasse.

DEN 2. MARTS 1930.

Mennesket i sin Søgen efter Lykke.

Hovedformaal: At vise, at alle Mennesker, uden Hensyn til den Vej, de har valgt at vandre paa, søger Lykke.

Tanker for Lærerne og Klassen:

I. Mennesket stræber efter at opnaa en Tilstand, som kaldes for Lykke.

II. Det synes maaske selv, det udfører andre Ting, men i Virkeligheden higer det efter Lykke. Hvis vi var sikker paa, at vore Handlinger ikke vilde bringe os Lykke, vilde vi ingen Interesse have i dem.

a) Det kæmper for at faa verdslige Rigdomme, f. Eks. Ejendomme, Penge og andre fysiske Ting.
b) Det arbejder for at tilfredsstille sine Lyster og Lidenskaber.
c) Det kæmper for at opnaa Berømmelse, Stilling, Magt og offentlig Anerkendelse.
d) Det stræber efter større æstetisk Paaskønnelse.
e) Det ønsker at vise en større Kærlighed overfor sine Medmennesker.
f) Det stræber efter mere Kundskab.
g) Det arbejder paa at sætte sig i Harmoni med det bedste i al Natur.
h) Under hele denne Kamp forventer det en etisk Belønning af Lykke.

III. Kampen for fysisk Tilværelse repræsenterer kun en mindre Del af Intelligensens Fordringer.
a) Hvis Darwins »Kamp for fysisk Tilværelse« var Menneskets eneste Kamp, eller om den kun var dets mest fundamentale Kamp, vilde Mennesket evindeligt kun være i Stand til at kunne nyde en fysisk Tilværelse.
b) Drivfjederen i menneskelig Intelligens, som har frembragt Kunstens Verden, har været noget mere end en Fordring paa Mad.
c) Undersogelsen, som har ført til Opdagelser indenfor Videnskabens og Opfindelsernes Omraader, repræsenterer visse Fordringer i den menneskelige Intelligens, som ikke kan tilfredsstilles med Mad.
d) En Missionærs Opofrelse af sit Liv for en Sag, mange Gange med Fare for Livet, kan ikke forklares af den Teori, at alle Bestræbelser resulterer i en Kamp for at overleve fysisk Død.
e) Jesu Kærlighed for Menneskenes Sjæle kommer fra noget dybere og ædlere i Mennesket end det, Maven repræsenterer.

IV. Til Trods for, at alle disse forskellige Fordringer af forskellige Faser i Menneskets Natur, byder enhver nye Muligheder for Tilfredsstillelse. Disse Tilfredsstillelser rækker lige fra Fornøjelser af fysisk Nydelse til de dybe og intellektuelle Glæder, som nærmer sig sand og evigvarende Lykke.

Kampen for Lykke er den universelle Kamp af den menneskelige Intelligens, men alligevel lever, stræber og dør den

almindelige Person, uden at have set og anerkendt de virkelige Motiver, bagved sine egne Aktiviteter. Det kan sikkert siges, at der ikke er én i hvert Hundrede, som nogensinde lægger Mærke til de endelige Motiver i sin egen daglige Aktivitet.

»I den store Verden føres denne Kamp under utallige Forklædninger. Den kendes under mange forskellige Navne. Hvert Menneske spiller en Rolle i den og dog har det ingen Anelse om, at det spiller med. Menneskene synes, at de udfører uendelig afvekslende Ting. Dog i etisk Henseende er alle Mennesker i Virkeligheden ved at udføre det samme.«

Kampen for Fremgang, for Midler til at tilvejebringe Opfyldelsen af ethvert Ønske, er en Kamp for og Stræben efter Lykke.

DEN 9. MARTS 1930.

Nødvendigheden af at vælge mellem mange Tilfredsstillelser.

Hovedformaal: At give Klassens Medlemmer et klart Syn paa de mange Slags Tilfredsstillelser, som det er muligt for Mennesket at nyde, og at tydeliggøre Nødvendigheden af at gøre et fornuftigt Valg blandt disse Tilfredsstillelser og Nydelser.

Tanker for Lærerne og Klassen:

Gennemgaa Lektien for den 2. Marts i Korthed med dette for Øje, at indprente paa Klassens Medlemmer, at i hvert Forsøg paa at udføre noget, søger Mennesket efter et mere fuldkomment Udtryk for sit bedre jeg. Og, at denne mere fuldkomme Selv-Virkeliggørelse maales og skattes i Forhold til den Slags og den Grad af Lykke, som hver Udvikling eller Udførelse bringer.

Tag Tid til at illustrere Ejendommelighederne i hver af de følgende Grupper.

I. Fysiske Fornøjelser eller Tilfredsstillelser gennem fysiske Nydelser og Lidenskaber.
   a) Mange af disse Nydelser er meget anspændte, men af kort Varighed. Eksempler: Beruselse, Tobaksrygning o. s. v.
   b) Andre er anspændte og ødelæggende for Organismen. Eksempler: Opiumsnydelse, kønslig Misbrug o. s. v.
   c) Alle fysiske Tilfredsstillelser fører til Overdrivelse, naar de ikke bliver kontrolleret. De er nyttige og hensigtsmæssige, hvis de er under Intelligensens og Viljens Kontrol.

II. Æstetiske Fornøjelser, som kommer fra Individets Trang til Kunst, Musik, Skønhed, Venskab og Kærlighed.

a) Disse Tilfredsstillelser forøges i deres Anspændthed jo mere de erfares. Der synes ikke at være nogen Grænse, saaledes som Tilfældet er med fysiske Tilfredsstillelser.

b) At erfare disse Tilfredsstillelser, forædler Mennesket og fører det i Retningen mod større Lykke.

III. Moralske Tilfredsstillelser: Denne Gruppe er et Resultat af Menneskets Stilling overfor sine Fæller. De indbefatter Tilfredsstillelser, der kommer af Ærlighed, Paalidelighed, Taalmodighed, Udholdenhed, Mod, Loyalitet, Tolerance, sympatisk Forstaaelse, Mildhed, Venlighed og Munterhed.

a) Denne Gruppe er mere paalidelig end nogen anden Gruppe. Det er ofte nødvendigt, at opgive andre Tilfredsstillelser for disse. Men hvor Mennesket har Visdom og Mod nok til at opgive egenkærlige Ønsker for disse Ting, er Resultaterne altid gode.

b) Disse Tilfredsstillelser er tilbøjelige til at blive vedvarende.

c) Der er ingen Grænser for deres Udvikling.

d) De forlader altid Mennesket stærkere, end det var før.

IV. Den dybe Tilfredsstillelse af intellektuel Aktivitet lader til at være uden Grænse. At vide Historiens, Videnskabens, Filosofiens og Religionens Kendsgerninger og at kende Forholdet, som disse Kendsgerninger har overfor hinanden og Mennesket, aabner en Verden af glædefyldt Liv, ganske ubekendt for den uvidende. Den dybe Tilfredsstillelse, som kommer ved at opdage en ny Kendsgerning eller ved at lære om Kendsgerninger, som allerede er opdaget, spiller ingen lille Rolle i Menneskets Liv.

V. Tilfredstillelser, som resulterer af Selv-Kontrol og Selv-Herredømme: Dette er Glæden, der kommer af at være i Stand til at vælge, eliminere og organisere andre Tilfredsstillelser, Fornøjelser og Glæder til et smukt Liv, fyldt til Overflod med vedvarende Lykke.

»En Stat kan ikke give Love om en individuel Lykke. Loven kan ikke tvinge den. Det bedste, som Regeringer kan gøre, er at beskytte Mennesket i sin Ret til dets Søgen og Nydelse. Hvert Menneske er Arkitekt for sin egen Skæbne. Det er Skaber eller Ødelægger af sin egen Lykke. Der er ingen kongelig Landevej til Lykke, ejheller til Kundskab, Magt eller Berømmelse. Fornuftig Lykke nødvendiggør fornuftig Kendskab

til Livets Love. Den nødvendiggør fornuftig Adlydelse af aandelige Principper. Den nødvendiggor lovgyldige Godkendelser af naturlige Forhold.«

Dette betyder, at Kampen for Lykke er en Udviklings Sag og beror ikke paa Gentagelser. Det betyder, at Naturen er ved at udvikle den individuelle Sjæls Kræfter, ligesom den udvikler det individuelle Legemes Funktioner gennem en uendelig Serie af Forsøg og Anvendelser, som endelig forbereder den for dens ædleste Skæbne — Lykke i dette og i det tilkommende Liv.

DEN 16. MARTS 1930.

Hvad er et glædefuldt Liv?

Formaal: At hjælpe Lærerne og Klassens Medlemmer at udarbejde Ejendommeligheder, der udgør det mest værdifulde Liv.

Tanker for Lærerne og Klassen:

I. Hvorledes man kan forlænge Livet.

a) Gennem en Interesse i alle Livets Omraader. Alt Liv er interessant, hvis man ser rigtigt paa det. Man skulde udvikle en Interesse for naturlige Ting, Træer, Blomster, Bjerge, Dyr, Fugle, Insekter, Børnelege, Ungdommens Spilopper, Voksnes Problemer og Filosofernes Beslutninger.

b) Gennem Rejse, ved Læsning og ved Samtale.

c) Livet forlænges ved at forøge vore Evners Omraade. Jo flere Omraader man har Kendskab til, jo flere Tilfredsstillelser er man i Stand til at nyde.

II. Hvorledes Livets Fornøjelser, Glæder og Tilfredsstillelser bliver dybere og stærkere.

a) Alle Tilfredsstillelser styrkes gennem en mere fuldkommen eller mere omfattende Forstaaelse af Livet og Naturen omkring os.

b) Vi styrker Livet ved at udvikle vor Evne til at nyde bedre Musik, bedre Kunst, bedre Omgivelser, bedre Hjem og bedre Venskab.

c) Livet styrkes gennem Kundskab til dets Principper. Uvidenhed kan maaske være Lyksalighed, men den kan aldrig blive virkelig Tilfredsstillelse. Jo storre Kundskaben bliver, des skarpere bliver Paaskønnelsen. Lad Klassens Medlemmer foreslaa Maader, hvorigennem Livet kan beriges, i Hjemmet, i Samfundet, ved at benytte ledige Timer og i at være pligtopfyldende.

III. Hvorledes Livet kan gores mere sikkert.
   a) Vær sikker paa, at vore Hensigter og Maal i Livet er gode og nyttige. Er Motiverne bagved ærgerrige, egenkærlige eller altruistiske. Folgende Regler er altid sikre: 1) Søg at elske Ret mere end noget egenkærligt Begær. 2) Prov alle Foretagender ved at lægge Mærke til den Virkning, de vil have paa Samfundet. 3) Ønsk og sog efter det Arbejde eller den Stilling, hvorigennem vore Begavelser, Kræfter og Evner kan benyttes med storst Fordel for Sandhedens og Menneskehedens Sag. Med Kristi Ord: »Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed.«
   b) Selv-Kontrol er den eneste Beskyttelse. Mennesket maa være i Stand til at beskytte sit eget Liv fra nedbrydende Tilbøjeligheder, hvis det vil sikre sin Lykke.

IV. Hvorledes kan man finde sit Liv ved at tabe det?
   a) Ved at opgive egenkærlige Ønsker for at hjælpe andre, — med Gaver, Bidrag, Tjenester, Ridderlighed og Godhed.
   b) Ved at opgive nærede Opfattelser, for at kunne annamme dem, som er Sandheden nærmest. Dette er vanskeligt. Men Menneskets aandelige og intellektuelle Fremgang er en Historie om dette Princips Anvendelse.
   c) Det er sikkert, at Drankeren nyder en stærk og midlertidig Tilfredsstillelse, men om han vælger Drikkeri-Fornojelsen, maa han opgive mange storre Tilfredsstillelser.

DEN 23. MARTS 1930.

Maadeholdenhed mod Umaadeholdenhed.

Formaal: 1) At vise Umaadeholdenhedens odelæggende Paavirkning og Maadeholdenhedens Paalidelighed. 2) At vise, at sand, aandelig Religion forfægter et maadeholdende Liv.

Tanker for Lærerne og Klassen:

Klassens Medlemmer skulde forstaa, at der er Tilfredsstillelser i Tusindvis, nogle er opbyggende, nogle er nedbrydende, nogle opbygger Legemet og andre nedbryder det; nogle er midlertidige, og nogle er vedvarende; nogle forfiner den aandelige Natur, og nogle tilsidesætter den aandelige Natur.

I. Det store Sporgsmaal: »Hvad udgor et godt Liv?« har foraarsaget mange Menneskers Forsog med forskellige Ting.

a) Mange har haft den Filosofi, at et godt Liv har meget at gøre med Menneskets sanselige Natur, og har besluttet, at siden disse fysiske Sanser er bleven givet Mennesket, skal de bruges. Derfor »spis, drik og vær glad«; følg Impulsen uden Afvigelse, har været deres Motto.

b) Verdens Historie giver flere Eksempler paa denne Umaadeholdenheds Filosofi.

   1) Babylons Fald med dens hængende Have og overordentlige Liv af Begær og Nydelser.

   2) For en stor Del kan Skylden for Roms Forfald tilskrives et umaadeligt Levned.

c) Fremkom med forskellige Eksempler, som viser sanselig Umaadeholdenheds nedbrydende Natur.

II. Andre har set denne ødelæggende Svaghed og har forsøgt at komme bort fra den ved at forlade Samfundets Fristelser. De er bleven til Eneboere og har forsøgt at finde det højere Liv ved at forsage Kødets Liv. Racens sunde Fornuft fortæller os, at baade denne og Umaadeholdenheden er falske Filosofier. Hvor skal man da søge efter Sandheden for at kunne løse dette Problem?

III. Alle Verdens store aandelige Religioner fremsætter en Plan for Sjælens Fremgang efter Maadeholdenhedens Vej.

a) Kristi Plan for Frelse med dets Maadehold, Selv-Kontrol, ren Tankegang, Frihed og Ansvar.

b) Den otte-sidige Plan af Buddha med Maadehold og Kontrol som dens Hovedejendommeligheder.

c) »The Doctrine of the Mean« i Confucius' Lære fortæller os, at Maadehold i alle Ting var Hovedpunktet i hans Lære.

IV. Vis, hvorledes et maadeholdent Liv er nødvendigt i alt, hvad der er værdifuldt.

a) I Nydelser, Lidenskaber og Rørelser.

b) I social Regulering og økonomisk Ordning.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

DEN 2. MARTS 1930.

Det hebræiske Folk.

(1. Mose Bog 9 og 10.)

Formaalet: At vise, at Folk, som er forenede i Daarskab, snart deles og spredes, fordi naar Bevisernes fremføres, er Vidnesbyrdene ikke baseret paa Sandhed.

Behjælpelig Skitse:

I. Noas Sønner og Nationerne, der udkom fra dem.
   a) Sem — Semiterne.
      1) »Alle Ebers Børn« (1. Mose Bog 10: 21). Særlig Hebræerne.
      2) Aram (Syrien — 1. Mose Bog 10: 22—23).
   b) Kam.
      1) Ægypterne (Mizraim — 1. Mose Bog 10: 6).
      2) Babylonerne (i Landet Sinear — 1. Mose Bog 10: 10).
   c) Jafet. — 1) De store hedenske Nationer, kendte af Oldtidens Hebræer (1. Mose Bog 10: 5).

II. Fortællingen om Babels Taarn (1. Mose Bog 11: 1—10).
   a) Folkets Adspredelse.
   b) Historien om de forskellige Tungemaals Begyndelse.

III. Abrahams Fader.
   a) Dette Land og Religion (Abrahams Bog 1 (Kost. Perle)).
   b) Hebræernes Begyndelse.

IV. Melkisedek.
   a) Salems Konge (1. Mose Bog 14: 18—21). Han var baade Konge og Præst, men han erindres mest som »den højeste Guds Præst«. Abrahams Besøg hos ham lærer os, at sand Religion ikke var indskrænket til Abraham alene, men at hvemsomhelst, der var villig til at holde Guds Bud, var Velsignelsen værdig.
   b) Det melkisedekske Præstedømme (Psalme 110 og Paulus' Brev til Hebræerne 7: 1—3). Formaalet med dette sidste Skriftsted er sandsynligvis, at give Kristendommens Proselytter et tydeligt Bevis for, at Præstedømmet efter Guds Søns Orden er evigt. Kristus er, ifølge Skrifterne, den højeste Præst. Han trækker alle Mennesker til sig. Han er Profetiens Opfyldelse. Gennem ham er Guds Myndighed anbetroet til Mennesket. Dette er Præstedømmet »efter Guds Søns Orden«, som kaldes det melkisedekske Præstedømme.

Lektie-Materiale. I Forbindelse med Lektien om Babels Taarn har vi en passende Fortælling i Æsops »De fire Tyre og Løven«. »En Løve plejede at strejfe omkring en Mark, hvor der boede fire Tyre. Mange Gange provede den paa at anfalde dem; men hver Gang den nærmede sig dem, vendte de Halerne mod hinanden, saa at den, ligemeget fra hvilken Side den kom, mødte Hornene paa en af dem. Men tilsidst blev Tyrene Uvenner med hinanden, og hver gik til et forskelligt Hjørne

i Marken. Da angreb Loven dem een ad Gangen, og den gjorde snart en Ende paa dem alle fire.«

»Forenede vi staar, delte vi falder.«

DEN 9. MARTS 1930.

Abraham.

(Abrahams Bog 1. og 2. Kap. (Kost. Perle); 1. Mose Bog 11: 10—32; 12: 1—20).

Formaalet: At vise, at man maa opofre Hjem og Venner, hvis man modtager Ansvaret, at være en Guds Mand, hvor Gud ikke æres.

Behjælpelig Skitse:

I. Abrahams Forfædre (1. Mose Bog 11: 10—26).

II. Abrahams Forældre.
- a) Hans Historie er skrevet i Abrahams Bog.
- b) Hans Ungdomshjem i Landet Ur i Kaldæa.

III. Abrahams Kaldelse.
- a) Dens Betydning og Hensigt (1. Mose Bog 12: 1—4).

IV. Abrahams Rejse.
- a) Dens geografiske Betydning.
- b) Turens Udstrækning — hvorledes rejste han o. s. v.

V. Abrahams første Erfaringer i Ægypten.

Lektie-Materiale: Evangeliets første Princip er Tro. Abraham kaldes »de Troendes Fader«. Hans Liv illustrerer en levende Tro. Næst efter Mesteren selv, er Patriarken Abraham den mest fremtrædende Karakter i Bibelen. Hvad er det, der gor Abrahams Liv saa interessant? Hvad er det, som i Særdeleshed adskiller det ene Individ fra det andet? Det er ikke større Intelligens eller større Visdom, men det er mere i Opførselen, at man finder Storhed. Lad os se, mens vi studerer Abrahams Opførsel, om vi kan opdage Aarsagen, hvorfor han blev kaldt »Guds Ven«.

Herren sagde til Abraham: »Gak du ud af dit Land og fra din Slægt og af din Faders Hus til det Land, som jeg vil vise dig.« Abraham gjorde, som Herren befalede, men hvorfor skulde Abraham gaa ud fra sin Faders Land? Abraham havde meget af denne Verdens Gods. Han havde ingen Børn at understøtte, eller søge Steder for. Han elskede sine Forældre, og det var Skikken den Gang for Familier, at holde sammen som Stammer. At forlade »sin Faders Hus« og Familie og gaa til et fremmed Land, iblandt et fremmed Folk, krævede baade Tro og Mod. Abraham besad begge Dele.

Lydighed, Tro og Mod er nogle af de Ejendommeligheder, som gjorde Abraham til »Guds Ven«.

DEN 16. MARTS 1930.

Abraham (fortsat).

(1. Mose Bog 13, 14, 15, 16. Kap.)

Formaalet: At vise, at medens vi lægger mest Vægt paa Abrahams Liv som en jævn Nomade og Hyrde, var han alligevel mere end det; at han, set fra en politisk Side var Grundlægger af en Nation, en Prins, hvis Karakter og Tro kræver alles Respekt.

I. Rejsen tilbage fra Ægypten med Lot (1. Mose Bog 13: 1—9).
II. Guds Forjættelse fornyes (1. Mose Bog 13: 14—16).
III. Abraham og Melkisedek (1. Mose Bog 14: 18).
IV. Tiende (1. Mose Bog 14: 20).
V. Gud lover ham en Søn (1. Mose Bog 15: 4).
VI. Kanaan, det forjættede Land (1. Mose Bog 15: 7).
VII. Sara og Hagar (1. Mose Bog 16. Kap.).
VIII. Ismael (1. Mose Bog 16: 15).

Lektie-Materiale: Palæstina eller Kanaans Land, som det kaldtes paa Abrahams Tid, er et af Jordens ufrugtbare Steder, hvor man maa arbejde hele Dagen før ved Jorddyrkning at faa nok til Livets Ophold. Bibelen lærer os, at dette Land var »flydende med Mælk og Honning«, men denne Frugtbarhed i Israels Dage kom ikke uden Arbejde. Det var ingen Tilfældighed, at dette Jordstykke med Klipper og Høje blev »Forjættelsens Børn«s Hjem. Der var ikke et andet Sted paa den beboede Jord, der bedre kunde have svaret til Herrens Hensigt.

For det første laa det imellem to store Oldtids-Civilisations-Centrer, nemlig Ægypten og Mesopotamien. Det var Centrum og Samlingsstedet for de kultiverede Nationer, hvis Politik regerede Verden. Det var i en saadan Stilling, at det kunde absorbere deres Kultur, og dog være saa afsondret fra dem paa Grund af dets Topografi, at det ikke var nødvendigt at blive besmittet med deres Ugudeligheder. Paa den Tid gik alle store Trafiklinier gennem det Land, som Gud gav til Abraham.

Det var et Land, beredt for en stærk Bonderace, der førte et jævnt Liv; et Land i Stand til at frembringe et selvstændigt, frit og modigt Folk. Det var et Sted, hvor Folkene kunde holde sig nær til deres Gud.

DEN 23. MARTS 1930.

Resumé og Spørgsmaal.

I. Hvad Betyder Ordet »Babylon«? I hvilken Forstand er det brugt i 1. Mose Bog? »Babylon« betyder »Guds Port«. Hebræerne havde en anden Definition nemlig, at Ordet kom fra det hebræiske Ord »Babel«, hvilket betyder »Forvirring«.

II. Hvem var Melkisedek, og paa hvilken stor Patriarks Tid levede han?

III. Hvem var Noas tre Sønner?

IV. Hvad er Genealogi? Hvad er Hensigten med genealogiske Optegnelser? »Genea« er et græsk Ord, som betyder »Fødsel«, og den anden Del »logi« kommer fra et græsk Ord, der betyder »Foredrag«. En Genealogi er en Herkomst Historie. Hensigten med Genealogi er at tilvejebringe en Beretning om ens Forfædre. I religiøs Henseende er Hensigten at forbinde de Levende med deres Døde.

V. Nævn det gamle Testamentes Karakterer i den Rækkefølge, som De har studeret dem. Adam, Eva, Kain, Abel, Enok, Noa, Sem, Kam, Jafet, Melkisedek, Thara, Abraham, Sara, Hagar.

VI. Hvad er Hensigten med at ofre?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

DEN 2. MARTS 1930.

Fortællinger om Elias.

(1. Kong. 16, 17, 18, 19 og 2. Kong. 2. Kap.)

Gennemgaa de sidste syv Lektier om Elias og lad Børnene fortælle disse Historier. Børn interesserer sig altid for Historier, som andre Børn fortæller. Lærerinden skal rette Spørgsmaal henhørende til Lektien eller tillægge Erfaringer fra sit eget Liv, der støtter de smukke Principper, som disse Historier lærer.

DEN 9. MARTS 1930.

De tre Konger fra Østen.

(2. Kong. 3.)

Formaalet: Herren velsigner dem, som er ham tro.

Behjælpelig Skitse:

I. Moabiternes Konge gør Oprør.

a) I mange Aar havde hans Land betalt Skat til Israels Konge.

b) Han nægter at betale mere.
II. Tre Konger gaar i Kamp mod ham.
a) De forener sig imod Moabiternes Konge.
b) Judas Konge tilkalder Guds Profet.
1) Denne Konge var en retfærdig Mand.
III. Med Elisas Hjælp blev Moabiterne slaaet.
a) Elisa nægter i Begyndelsen at hjælpe. Hvorfor?
b) Han giver dem Instruktioner.
c) Moabiterne er bedraget.

Kontakt-Punkter: Find ud af Bornene, hvad de véd om en Kamp. Man læser om mange Slags Kampe. Der er skreven en Fortælling om en Kamp mellem to Slanger, og der er mange Historier om Slag mellem to Hære. Nævn nogle af de Ting, som gør det muligt for den ene Hær at besejre den anden. I Lektiens Historie var det hverken Kanoner eller Sværd eller Soldaternes Tal, som hjalp de tre Konger at vinde et Slag, men det var formedelst Vandet. Lad os faa at vide, hvem der sendte dette Vand.

Anvendelse: Hvad var det, som standsede de tre Konger, da de var paa Vejen til Moabiternes Land? Til hvem bad Juda Konge altid? Hvem henvendte han sig til, naar han var i Nød? Hvorfor var Elisa ikke interesseret i de to andre Konger? Hvad skete formedelst Juda Konges Tro? Hvorfor tror vi, at Herren vil hjælpe dem, som prover at gore Ret? Hvor ofte beder du i Bøn til Herren? Hvor ofte gaar du i Søndagsskole? Hvorfor? Hvornaar lytter du til din Moders Raad?

DEN 16. MARTS 1930.

Det usunde Vand og Enkens Olje.

(2. Kong. 2: 19—22; 4: 1—8.)

Formaalet: Herren velsigner dem, som er ham tro.

Behjælpelig Skitse:
I. Elisa gør Vandet sundt.
a) Jerikos Indbyggere klager over det daarlige Vand.
1) Det var ikke godt. 2) Det foraarsagede, at Jorden blev ufrugtbar. 3) Folket led.
b) Ved Guds Magt gor Elisa Vandet sundt.
II. Han forøger Enkens Olje.
a) Enkens Mand havde været en retfærdig Mand.
b) En Aagerkarl vilde tage hendes Sønner til Trælle for Gælds Skyld. c) Hun beder Elisa om Hjælp.
d) Elisa forlanger en mærkelig Anmodning af hende.
1) Hun adlyder hans Instruktioner.

e) Hun sælger Olje nok til at kunne betale sin Gæld med og har noget tilovers.

Anvendelse: En Tamburdreng, som var Officerernes Favorit, blev en Gang af Kaptajnen bedt om at drikke et Glas Whisky. Drengen svarede: »Nej Tak, Herr. Jeg nyder det ikke.« »Men nu maa du nyde noget,« sagde Kaptajnen. »Du har slaaet Trommen og marcheret hele Dagen, og nu maa du ikke sige Nej. Jeg forlanger, du skal gore det.« Men Drengen stod fast. Da vendte Kaptajnen sig mod Majoren og sagde: »Vor lille Tamburdreng er bange for at drikke; han vil aldrig blive en rigtig Soldat.« »Hvordan kan det være,« spurgte Majoren spøgefuldt, »nægter du at adlyde Ordre?« »Herr Major,« sagde Drengen. »Jeg har aldrig nægtet at adlyde Ordre, og jeg har provet at gøre min Pligt; men jeg maa nægte at drikke Whisky, fordi jeg véd, det vil skade mig.« Da sagde Majoren i en streng Tone, for at prøve Drengens Alvor: »Jeg befaler dig at drikke et Glas Whisky; og du véd, at det er Døden, at være ulydig mod Ordre!« Den lille Helt saa med begge Øjne i Retning mod Majoren og svarede: »Herr Major, min Fader døde af Drukkenskab; og da jeg indtraadte i Hæren, lovede jeg min Moder, at jeg ikke vilde smage en Draabe Whisky, og jeg skal holde mit Løfte. Det gor mig ondt, at jeg maa være ulydig mod Deres Ordre, men jeg vil hellere lide enhver som helst Straf, end vanære min Moder og bryde mit Løfte.«

Var den Dreng ikke en Helt? Han havde lært, hvornaar han skulde sige »Nej«. Officererne kunde ikke andet end respektere ham, og fra den Dag af behandlede de ham med stor Venlighed.

Mange Drenge og Piger siger, at det ikke gør noget, om man drikker Kaffe. Hvad synes du? Hvor fik vi at vide, at det ikke er godt for os at nyde Kaffe? Herren har sagt: »Vær trofast over faa Ting, saa skal I sættes over mange.« (Pagtens Bog 117: 10). Naar en Dreng eller en Pige begynder at drikke Kaffe, hvem bliver Herskeren — Barnet eller Kaffen? Hvorfor?

DEN 23. MARTS 1930.

En rig Kvinde hjælper en Profet.

(2. Kong. 4: 8—18.)

Formaalet: Herren velsigner dem, som er ham tro.

Behjælpelig Skitse:

I. Elisa — en Guds Profet.

a) Hans Gerning kræver, at han maa gaa fra By til By.

b) Han udforer gode Gerninger.

II. Kvinden i Sunem tilbyder ham Gæstfrihed.

a) Hun byder ham Mad og Hvile.

b) Han bliver ved at besoge Huset.

c) Et Værelse indrettes til ham.

III. Elisa velsigner hende.

a) Han onsker at erstatte hende for hendes Godhed.

1) Hun behovede hverken Rigdom eller Stilling, men hun havde ingen Born.

b) Han lover hende en Søn.

c) Herren ærer Elisas Løfte.

Kontankt-Punkter: Vi kender Grensforstanderen. Han er Grenens Fader. Og der er to Mænd, som besoger os hver Maaned. De er udsendt af Grensforstanderen. Hvem er de? Naar Kredslærerne besoger eders Hjem, hvem skal da høre deres Budskab — kun Fader og Moder? Herren har sagt: »Han, som tage imod mine Tjenere, tage ogsaa imod mig.« Vor Lektie fortæller os om, hvorledes en rig Kvinde tog imod en Guds Profet.

Anvendelse: Mange Gange, naar Moder gaar i Byen og tillader, at vi bliver den »lille Moder« i vore Hjem. Nævn nogle af de Ting, som vi bor gøre, mens Moder er ude? Hvem skal gøre, som vi siger? Hvorfor? I dette Tilfælde repræsenterer den »lille Moder« den virkelige Moder. Hvem repræsenterede Elisa, da han var her paa Jorden? Naar han velsignede nogen, var det for Herren, vor Fader. Da han lovede Kvinden i Sunem en lille Son, hvad er det, som sikkert skulde ske? Paa hvilken Maade var hun god mod Elisa? Naar man er god mod en Guds Profet, tror du, at det behager Herren? Hvorledes kan vi være gode?

DEN 30. MARTS 1930.

Elisa helbreder en lille Dreng.

(2. Kong. 4: 18—38.)

Formaalet: Herren velsigner dem, som tror paa ham.

Behjælpelig Skitse:

I. Den rige Kvindes Søn bliver syg og dor.

a) Han bliver stor og var en Glæde for sin Moder.

b) Han gaar ud til Hostfolkene med sin Fader.

c) Han bliver syg.

d) Hans Moder plejer ham, saa godt som hun formaar.

I. Moderen gaar til Elisa efter Hjælp.
  a) Hun tager en Tjener og en Aseninde med.
  b) Hun viser stor Tro.
  c) Hun beder Elisa om at gaa med tilbage, men han sender sin Tjener i Forvejen.
  d) Han gaar med hende.

III. Ved Guds Magt bliver Drengen kaldt tillive.
  a) Elisa beder Gud om Hjælp.
  b) Han gør alt, hvad der staar i hans Magt.
  c) Moderen omfavner atter sin levende Søn.

Kontakt-Punkter: Lad os for et Øjeblik tænke paa de mange Velsignelser, som Elisa har tilvejebragt og som omtales i vore Lektier for denne Maaned. Først, hvad gjorde han ved det usunde Vand? Hvad gjorde han, saa at Enkens Sønner ikke blev Slaver? Hvilket vidunderligt Løfte og Velsignelse gav han til den rige Kvinde i Sunem? Disse, som han velsignede, havde altid prøvet paa at gøre godt. I Lektien for i Dag gav han med Herrens Hjælp den største af alle disse Velsignelser. Han kaldte et lille Barn, som var død, tillive. Det skete saaledes — (giv Lektien).

Anvendelse: Under et frygteligt Slag blev en Tamburdreng haardt saaret. Da Fjendes Ambulancevogn kom for at hente de saarede Mænd, nægtede den unge Mand at lade sig flytte. Han bad om at blive alene. Mændene i Ambulancen kunde indse, at han kun havde nogle faa Timer at leve; saa de lod ham ligge alene. Da de kom tilbage den næste Dag for at begrave Drengens Legeme, saa de, hvorfor han ikke ønskede at blive flyttet Dagen før. Skjult under hans Legeme laa hans Regiments Flag; og han troede, at hvis han blev flyttet, vilde dette Flag falde i Fjendens Hænder. Medens der endnu var Liv i hans Legeme, havde han Tro paa sit Lands Flag. Fjendens Soldater var saa betaget heraf, at de begravede ham som en Helt.

Kvinden i Sunem, som mistede sin Søn, havde stor Tro paa Herren, og hun bestemte sig til at blive ved at have Tro paa det Løfte, som Guds Profet gav hende. Hvad gjorde hun, da Drengen blev syg? Drenge og Piger i eders Alder kan staa trofast til det Lys, som I har. Hvorledes?

UNGDOMSFORENINGERNE

Valgsproget 1929—30.

I dette Jubilæums-Aar stræber vi efter den mest fuldkomne Udvikling gennem personlig Renhed og Lydighed mod alle de Sidste Dages Helliges Idealer.

*

M-Mændene.

VIDENSKABENS HELTE — NEWTON.

Indenfor Videnskaben, saavelsom indenfor andre Omraader af Kultur og Oplysning, var Udviklingen meget forsinket paa Grund af den Uvidenhed og Overtro, der herskede i den mørke Tidsalder. Enhver Ytring om Naturen og dens Love blev betragtet som Daarskab; enhver Opdagelse var tilskrevet Trolddom mere end intelligent Forskning. De, som fremkom med Idéer, der paa en eller anden Maade var i Modstrid med de Tiders Lærdomme, blev forfulgt og ofte brændt paa Baalet for Kætteri.

Da det vestlige Fastland blev opdaget, og Præstelisten, som havde bundet Verdens Udvikling i flere Aarhundreder, blev brudt, begyndte der en lærd Opvækkelse. Den ytrede sig i Litteratur, Kunst og Videnskab. Endskont vor nuværende Tankefrihed var ukendt under Renæssanceperioden, sporedes der alligevel en betydelig Fremgang i de Dage, da Inkvisitionen forbød alt, hvad der afveg den mindste Smule fra Fortidens snævre Sti. En storre Grad af Frihed havde i et Aarhundrede gjort sin Indflydelse gældende med Hensyn til Udforskning af Universet.

Paa den Tid, Juledag 1642, blev et sygeligt Barn født af en Enke ved Navn Newton i Woolsthorpe, en Landsby i England. Mod alles Forventninger levede Barnet og blev rask. Det fik Faderens Navn, Isaak — Faderen døde en kort Tid før Isaak blev født. Barnets Forældre var fattige Folk, der dyrkede Jorden; de var ærlige og flittige Landbrugsfolk.

Moderen blev snart gift igen, og Isaak boede hos sin Bedstemoder paa Familiens Ejendom. Her tilbragte han mere Tid med at lege med Drage og Vandhjul, end med at passe det daglige Arbejde i Marken. Han frekventerede Landsbyskolen og senere Cambridge Universitet. Paa Grund af hans Evner

for Matematik og Natur-Filosofi vandt han en Præmie. Før han forlod Universitetet, begyndte han at studere Tyngdeloven og han havde udviklet flere matematiske Principper, der hjalp ham i Studiet af Himmellegemernes Bevægelser.

Før denne Tid var Studiet af Stjernerne omgivet af en hel Del Mystik. Oldtidens Folk havde forskellige Idéer med Hensyn til de himmelske Lys. De troede, at Solen var en af Gudernes Ild-Vogne, der blev kørt hen over Himmelen hver Dag, og at Jorden var Universets Centrum. Hvis nogen tvivlede paa denne Forklaring, blev de betragtet som Kættere og maaske forfulgte.

Det var lige et Aarhundrede før Newtons Tid, at Copernicus gav Verden Idéen, at Solen var Universets Centrum, og ikke Jorden. Denne Sandhed var Grundvolden til flere Undersøgelser i den samme Retning, men de blev ledsaget af megen Forfølgelse. Bruno blev brændt i 1600, fordi han nægtede at tilbagekalde sine Udtalelser angaaende Himmellegemerne.

Galilei var, gennem sine teleskopiske Opfindelser, i Stand til at bekræfte Copernicus' Teori, men han blev ogsaa forfulgt og tvunget til at fornægte sin Paastand. Følgende af Galilei opdagede Love blev fremsat af Newton:

1. Hvis et Legeme i Bevægelse ikke paavirkes af en ydre Kraft, vedbliver det at bevæge sig uforanderligt i en lige Linie.

2. Hvis en Kraft paavirker et Legeme, foraarsager det en Forandring i Bevægelsen i Forhold til Kraften og i den samme Retning.

3. Naar et Legeme over Kraft overfor et andet Legeme, virker det tilbage paa det andet med lige saa stor Kraft, som paa det første.

Før disse Love blev opdaget, troede man, at en ydre Kraft var nodvendig for at holde Planeterne i Bevægelse; men nu var en Forklaring givet om deres Bevægelse, og det næste Sporgsmaal var, hvilken Kraft holdt dem i deres Bane? F. Eks.: Hvorfor bevægede Maanen sig omkring Jorden i Stedet for at flyve gennem Rummet i en lige Linie? Planeternes Bevægelse var ikke længere en Gaade, men hvorfor bevægede de sig i en krum Bane? Kepler udarbejdede nogle grundige Love, men det var Newton, der udarbejdede Forklaringen paa disse Love.

Gennem sin Opdagelse af en hojere Regnemetode var Newton i Stand til at beregne den Bane, Himmellegemer af en vis Størrelse gjorde, og deres Bevægelse omkring andre Legemer. Han beviste, at Solens Paavirkning var i omvendt Forhold til

Planetens Afstand. Han forsogte at forklare Maanens Bevægelse, gennem Loven om faldende Genstande. Han gjorde sin Beregning og sammenlignede den med sin Observation af Maanen, men Resultatet var ikke tilfredsstillende. Først 16 Aar senere lærte han, at hans Metode var korrekt, men at han havde brugt det forkerte Maal for en Meridiangrad.

Endskont han begyndte sit Studium om Gravitation i 1665, da han var 23 Aar gl., var det forst i 1685, at han udgav en fuldkommen Forklaring om Tyngdeloven. Det er ofte sagt, at den storste Daad, som er fuldført af et Menneske, var, da Newton kom til sin Beslutning og Forklaring om Solarsystemet, vi ville maaske tænke om dette, at det var et Fantasi-Glimt, men Faktum er, at Newton i Virkeligheden havde kæmpet og bestandig arbejdet med dette Problem i flere Aar. Han udviklede Matematiken videre for at bevise sine Teorier.

I Modsætning til andre Videnskabsmænd fik Newton Anerkendelse for sit Arbejde, medens har endnu var i Live. Da han var 27 Aar gl., blev han valgt som Professor ved Cambridge, og da han var tredive, blev han Medlem af det kongelige Societet og senere dets Præsident. 1 1689 repræsenterede han Universitetet i Parlamentet, og i 1699 blev han udnævnt til Montmester, og ved en ny Montreform gjorde han stor Nytte. I 1705 blev han optaget som Ridder af Dronning Anne. Han havde Bekendtskab med mange beromte Mænd, bl. a. John Locke og Halley. Han døde, da han var 85 Aar gl. og blev begravet i Westminsterabbedi.

For nogle syntes hans Geni næsten at være guddommeligt. En beromt fransk Matematiker spurgte en Gang: »Er Mr. Newton som andre Mennesker, kan han spise, drikke og sove? Jeg skildrer ham som et celestialt Geni, hævet op over andre Mennesker.« Efter at han havde nedlagt sit Arbejde, troede mange, at nu var der ikke mere at udfore i den Retning, han fulgte.

Denne Opfattelse var ganske naturlig, efter det omfattende System af Kundskab, han havde udviklet. Newton udtalte sin egen Mening om sin Stilling i Verdens Historie, da han var en gammel Mand, æret og beromt. Han sagde:

»Jeg véd ikke, hvad Verden vil synes om mine Bestræbelser, men jeg synes, jeg kun har været et Barn, som legede ved Stranden og der fandt nogle smaa Sten, mere blankslebne end andre, medens et Hav af Sandhed udstrakte sig uberort foran mig.«

Han havde tilstrækkelig Fornuft til at se, at de store Ting,

der kommer fra Gud — de utallige harmoniske Naturlove — til Mennesket, altid vil forblive et Studiumsemne og Underværk.

SPØRGSMAAL OG PROBLEMER.

1. Hvorledes var Verdens Stilling med Hensyn til Videnskaben i Newtons Dage? Var denne Stilling forskellig fra tidligere Tidsaldre?
2. Hvorledes var Newtons Stilling angaaende Religion? Hvordan viste han til os, at han følte ydmyg overfor ham, som regerer over al Videnskab?
3. Giv med Deres egne Ord, Newtons Bevægelseslov.
4. Hvorfor er disse Love betragtet som vidunderlige?
5. Giv nogle praktiske Anvendelser for Bevægelseslovene.
6. Nævn Newtons mest vigtige matematiske Opdagelse. Giv nogle af de mest praktiske Anvendelser for den Slags Matematik.

VIDENSKABENS HELTE — JOSEF PRIESTLEY

Studiet af Forbrændingsprocessen førte til Opdagelser, der nu er Grundvolden for moderne Kemi. Mange dygtige Tænkere i det attende Aarhundrede deltog i disse Studier. Det var en Franskmand, Lavoisier, der fandt, at naar noget brænder, forener det sig med noget i Luften, men det var Priestley, der opdagede Stoffet i Luften, som gør Branden mulig. Paa den Maade blev Priestley en af den moderne Kemis Grundlæggere.

Josef Priestley var født nærved Leeds, Yorkshire, den 13. Marts 1733. Han voksede op og blev Præst for et fattigt Landsogn. Som Præst var han ikke saa veltalende, men han var i Besiddelse af en mærkværdig Intelligens.

Han var bl. a. teologisk Student og skrev mange Bøger og Hæfter om teologiske Emner, og han tabte aldrig Interessen for religiøse Sager. Han var et oprigtigt troende Menneske og læste daglig i den hellige Skrift. I sin Alderdom omtalte han ofte den Trøst og Styrke, der kom til ham gennem hans bibelske Læsning, og han formanede sin Familie og Venner til at følge hans Eksempel.

Priestleys vidunderlige, modtagelige og bøjelige Sind berørte alle Emner, som var af menneskelig Interesse. Han var virksom i Teologi, Historie, Politik og Videnskab. Det er et Under at tænke sig, at en Mand kunde udrette saa meget, som denne Mand gjorde i sin Levetid.

Videnskaben havde altid Priestleys Interesse. I 1761, da

han var 28 Aar gl., blev han Lærer paa en Skole for Præster. Medens han var der, fik han Anledning til at gøre Forsøg med kemiske Apparater. Paa et Besøg i London traf han Benjamin Franklin. Denne store Amerikaner var ikke længe om at se, at Priestley muligvis kunde gøre meget for Videnskaben. Efter dennes Opmuntring skrev Priestley en Historie om Elektriciteten, som bragte ham baade Berømmelse og i Berøring med mange store Mænd; dog beholdt han sin Stilling som Præst.

Man troede i de Dage, at Luften var Grundstoffet, d. v. s. at dens Bestanddele kunde ikke sønderdeles — saaledes troede de græske Filosofer. Gennem sine Undersøgelser kom Priestley til den Beslutning, at Luften ikke er Grundstof, men en Blanding af forskellige Stoffer. Denne Tanke førte ham til den Opdagelse, som gjorde hans Navn udødelig.

Den 1. August 1774 udvirkede han gennem sine Studier en Gasart, der havde overraskende Ejendommeligheder. Et tændt Lys, stillet i denne Gas, brændte med ualmindelig kraftig Flamme, og et Stykke glødende Træ funklede i det og blev opbrændt meget hurtig. Endelig opdagede han, at Mus og Insekter levede næsten fem Gange længere i denne Gas, end de gjorde i en lignende Luftmasse. For at fuldføre Prøven indaandede Priestley selv noget af denne Gas, og han siger, at han kunde mærke, at det var lettere for ham at trække Vejret i nogen Tid derefter.

Han kom snart til den Beslutning, at denne Gas findes i Atmosfæren, og er den Ingrediens i Luften, der gør den i Stand til at ernære Forbrænding og Dyreliv.

Denne Gas var selvfølgelig Ilt, som udgør en Femtedel af Luften. Enhver forstaar nu, at naar noget brænder, forener det sig med Ilt i Luften. Naar man trækker Vejret, optager Blodet Ilt, og Forureningerne brændes, og Gassen, der dannes, udaandes. Fisk er i Stand til at leve i Vandet paa Grund af den Ilt, som findes deri. I alvorlige Sygdomstilfælde giver man ofte Patienten ren Ilt for at stimulere Legemets Virksomhed.

Priestleys Opdagelse af Ilt i Luften og Lavoisiers Opdagelse af Forbrændingens Natur indførte en ny Forstaaelse af Kemi og Fysiologi. Endskønt at disse to Mænd opdagede noget, der for os synes at være elementære Sandheder, er det ved Besiddelsen af disse Sandheder, at megen videnskabelig Fremgang har været mulig.

Priestley udarbejdede mange andre mærkværdige viden-

skabelige Opdagelser, og lige indtil sin Dødsdag ofrede han megen Tid til videnskabelige Studier.

Han var demokratisk sindet. En demokratisk Regeringsform tiltalte ham, men det engelske Folk syntes ikke om den, og da Oprøret i Frankrig lykkedes, angreb en fanatisk Pøbel, der kendte Priestleys Mening og Sympati for de Revolutionære i Frankrig, hans Hus og Kirke og brændte dem. Pøbelen tilintetgjorde hans Papirer og videnskabelige Instrumenter, og Priestley selv blev nødt til at flygte til Amerika, hvor han bosatte sig i Pennsylvania.

Han blev behandlet paa det bedste i Amerika, og til Gengæld gjorde han meget for at stimulere videnskabelige Unsøgelser i dette Land. Priestley var modig og dristig i Skrivningen af sine Bøger, og derigennem erhvervede han sig Uvenskab med mange, særlig paa det teologiske Omraade. Men under alle Omstændigheder opførte han sig som en Gentleman, der elskede Sandhed og søgte efter den alle sine Dage.

Trods utallige Vanskeligheder gjorde han et mægtigt Stykke Arbejde til Fordel for Menneskeslægten og sikrede sig en Plads blandt Videnskabens Helte. Han døde den 6. Februar 1804 i Amerika.

SPØRGSMAAL OG PROBLEMER.

1. Hvorledes var Kemiens almindelige Tilstand før Priestleys Tid?
2. Hvad førte til moderne Kemi?
3. Beskriv Priestleys Forsøg. Vil Deres Nysgerrighed faa Dem til at undersøge noget nyt?
4. Sammenlign de Ting, der interesserede Priestley, med Ting, som interesserer Dem.
5. Hvorledes var Priestleys Stilling med Hensyn til Religion og Gud?
6. Nævn nogle praktiske Følger af Priestleys Opdagelse af Ilt.

DEN NORSKE MISSION.

VAAR-KONFERENSER

afholdes som følger:

Trondhjem	13. April.
Bergen	20. April.
Oslo	27. April.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste La. Mar. Carlsten ankom til Oslo fra Salt Lake City 5. Febr. 1930 og er beskikket til at arbejde i Drammen, Oslo Distrikt.

FORFLYTTELSE.

Ældste Parley Kaalstad er afløst fra Trondhjem Gren og beskikket til at præsidere over Oslo Distrikt.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

»MORMON«KIRKENS KVINNER.

Av *Susa Young Gates* og *Leah D. Widtsoe.*

Oversatt til norsk av *Eva Mabel Giertsen.*

(Fortsat fra Side 72.)

Det offisielle organ for unge kvinners gjensidige utdannelsesforening er »Young Woman's Journal«, som i 1889 blev startet av Susa Young Gates som et månedsmagasin og 11 år senere skjenket til foreningen. Det gjenspeiler organisasjonens ånd og er det mellemledd, hvorved hovedstyret kan nå distrikts- og grensembedsmennene samt foreningens medlemmer. Det har et abonnentantal av ca. 18.000. De redaktører, som har efterfulgt fru Gates, May Booth Talmage, Ann M. Cannon, Mary Connelly Kimball og Clarissa Beesley, har alle kastet glans over det fremadstrebende blad og øket dets verd.

Foreningens juniormedlemmer kalles bikubepiker. Bikubepikearbeidet er av nogenlunde samme natur som speiderpikearbeidet og går også parallelt med speiderguttarbeidet. Der er omkring 14.000 bikubepiker i alderen 14—16 år. Der er også seniorklasser i alle de lokale foreninger samt en høiere seniorklasse i de fleste av dem.

Foreningens nuværende total-medlemskap (1 april 1926) er over 48.000 medlemmer og embedsmenn. 280 av disse virker for tiden i missjonsmarken, hvor de frivillig betaler sine egne utgifter og vier minst to år av sitt liv til den edle sak å bringe evangeliet til jordens nasjoner.

Hovedmålet har alltid vært å gi religiøs og moralsk lærdom

i tilknytning til sådanne arbeidslinjer, som vil forberede og dyktiggjøre pikene til den stilling, de senere kommer til å innta i hjem og samfund. Der har vært avholdt kurser i studiet av kirkens standardverker og i litteratur, økonomilære, etikk, historie osv.

DE UNGE MENN ORGANISERES.

Seks år efter, at unge kvinners gjensidige utdannelsesforening var blitt organisert, kalte Brigham Young en ung mann, eldste Junius F. Wells (assistert av John Henry Smith og B. Morris Young) til å gå ut og organisere en lignende bevegelse blant de unge menn. Disse to organisasjoner har arbeidet side om side i religiøse og sociale interesser blant Zions ungdom.

Dog, la det være fastslått, de unge kvinner leder sin forening helt selvstendig og adskilt fra de unge menns og slutter sig kun til dem i et månedlig fellesmøte og under store jubileumsfestligheter og lign. Tidlig i deres historie blev der gjort et forsøk på å forene de to, men Brigham Young satte sig bestemt imot det. Pikene skulde og måtte bevare sitt selvstyre, dersom de skulde ha fremgang.

I forbindelse med de unge menns forening følges en arbeidslinje, som betegnes som »spesielle virksomheter«. Deri innbefattes musikk, offentlig tale, historie-fortelling, deklamasjon, drama, debatt etc. Meget av kirkens sociale arbeide er under ledelse av disse to foreninger.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.